

Tosi ystäviä?

Henry ei halunnut jäädä taas yksin.

Alissa Holyoak
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

"Hei, tule katsomaan tätä", Darren sanoi Henrylle. "Se on tosi hauska!"

Henryn vatsaa kouraisi. *Ei taas videoita.*

Hän istui sohvalla Darrenin ja Draken vieressä. He nauroivat videolle, mutta Henry olisi halunnut vajota tyynyihin, jottei hän kuulisi rumia sanoja.

Heti videon päätyttyä Henry pomppasi ylös. "Menään ulos pyöräilemään."

"Myöhemmin", Drake sanoi. Darren jatkoi puhelimensa selaamista.

Henry huokaisi ja istuutui, kun Darren painoi videon käyntiin.

Kun Henry myöhemmin pyöräili kotiin, hän ajatteli kaikkia muita kertoja, jolloin hänellä oli ollut epämuakava olo Darrenin ja Draken kanssa. Kuten silloin, kun he kertoivat ilkeitä vitsejä koulussa. Tai varastivat omenoita Garcian sedän puusta.

Ehkä minun pitäisi kertoa äidille, Henry ajatteli. Mutta entä jos äiti sanoisi, ettei hän saisi enää viettää aikaa Darrenin ja Draken kanssa? Sitten hän olisi yksin. Taas.

Äiti oli kattamassa pöytää, kun Henry käveli sisään. "Hei, miten päiväsi meni?" äiti kysyi.

Henry kohautti olkapäitään. He istuutuivat päivälliselle, ja äiti lausui rukouksen. Henry hämmenteli keittoaan syömättä sitä.

"Tapahtuiko Darrenin luona tänään jotakin?" äiti kysyi.

Henryn vatsassa tuntui ilkeältä. Hän ei halunnut kertoa äidille kaikkea Darrenista ja Drakesta. Mutta ehkä hän kertoisi vähän. "Me vain katsomme videoita. Haluaisin lähteä pyöräilemään, mutta Darren ja Drake kieltäytyvät aina."

"Onko videoissa jokin vikana?" äiti kysyi.

Henryn sydän hakkasi. Pitäisikö hänen kertoa äidille? Hän ei pystynyt sanomaan mitään rumista

sanoista. Hän *ei vain voinut* jäädä taas yksin. "Minua ei huvita jutella juuri nyt."

Äiti henkäisi syvään. "Tiedän, että tänne muuttaminen on ollut vaikeaa. Olit niin iloinen, kun ystäväystyit Darrenin ja Draken kanssa. Mutta toivon, etteivät he koskaan painosta sinua tekemään tai katsomaan jotakin pahaa. Tosi ystävät auttavat sinua tekemään oikein."

Henry katsoi alas. "Darren ja Drake ovat tosi ystäviäni."

"No, jos ovat, he kunnioittavat päätöksiasi. Silloinkin, kun *sanot ei.*"

Darrenin kotona seuraavana päivänä Henryn mieleen tulivat taas sanat "tosi ystävät".

"Katso tämä uusi video", Darren sanoi.

"En", Henry sanoi.

Darren ja Drake tuijottivat häntä.

"En enää katso niitä", Henry sanoi, hieman kovemmalla äänellä tällä kertaa. "En pidä siitä tunteesta, joka niistä tulee."

"Älä ole vauva", Drake sanoi.

Darren ja Drake nauroivat. He alkoivat kiusata Henryä siitä, kuinka tämän kasvot muuttuivat aina punaisiksi, kun he näyttivät hänelle videoita tai kertoivat vitsejä koulussa.

Näinkö tosi ystävät toimisivat? Henry pohti.

Hän nousi ylös sohvalta. "Minä menen pyöräilemään. Voitte tulla mukaan, jos haluatte."

"Ei", Darren sanoi. "Me jäämään tänne."

Henry käveli yksin ulos. Heti kun ovi sulkeutui hänen takanaan, hän tajusi, että ikävä tunne hänen vatsassaan oli poissa. Sen sijaan hän tunsu olonsa kevyeksi ja tyyneksi.

Sitten hän tajusi jotakin muuta. Hän *ei* ollut yksin. Pyhä Henki oli hänen kanssaan. Henry oli yhä surullinen Darrenista ja Drakesta. Mutta Pyhä Henki kertoi hänelle, että hän oli tehnyt oikean valinnan. Hymyillen hän nousi pyöränsä selkään ja ajoi kotiin. ●

